

Beloken Pasen

B jaar

11 april 2021

Kruisteken

Vandaag voor het eerst weer samen in deze kerk...

Welkom aan u allen die hier bent samengekomen
zodat wij even kunnen vertoeven onder het dak van
het huis van God en mensen.

Welkom omdat u wilde samenkomen in zijn naam:

Vader, Zoon en Heilige Geest Amen

Themastelling

Weken, maandenlang, al meer dan een jaar nu,

Leven wij onder de dreiging van een virus..

Intussen kennen wij allemaal wel mensen die besmet zijn met dat virus,

Sommigen hebben het zelf gehad,

Velen hebben zieken in de kring gehad, of zelfs afscheid moeten nemen

Van mensen die erdoor werden getroffen.

En nu, eindelijk, lijkt er wat licht aan het einde van de tunnel...

Er is een vaccinatie gevonden die ons zal beschermen

En zoals de meesten van ons het litteken dragen van een injectie tegen pokken

Of hun eigen kinderen de BMR prikken hebben laten geven,

Zo zullen wij allemaal geprikt gaan worden ter bescherming tegen dat virus.

Een kleinigheidje is dat niet, want het gaat ons helpen

Opdat wij mensen weer met elkaar door het leven kunnen gaan,

Elkaar kunnen ontmoeten, tegenkomen en samenleven.

Opdat wij weer hier met elkaar kerk kunnen zijn,

Gemeenschap van mensen die Gods vrede willen uitdragen in onze wereld....

Opening van de Schriften

Zo op deze tweede zondag van Pasen worden ons twee lezingen vol van levendige beelden geschetst.

Verhalen vol van betekenis,

geschreven voor mensen die leefden in een volslagen andere tijd
met een perspectief waar wij ons geen voorstelling van kunnen maken.

En toch zo herkenbaar...

De Handelingen vertelt ons over de manier waarop de eerste volgelingen van Jezus
het leven als eerste christengemeente probeerden vorm te geven.

Johannes wil ons met zijn Evangelie op alle mogelijke manieren overtuigen
dat Jezus werkelijk Gods Zoon is!

Gods Zoon die ons leert dat vrede en vergeving onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Als je dat kunt, dan is het Pasen!

Verkondiging

Afgelopen week zat ik met mijn kleindochter een uurtje in de auto
en dan praat je zo over van alles.

Ik vertelde haar dat het vandaag de eerste keer is
dat ik weer mag voorgaan in de kerk,
samen met onze mensen, nadat de kerk zolang gesloten was.

“Ga je dan over Jezus vertellen vroeg zij?”

Mijn vraag aan haar was hoe zij dat dan zou vertellen.

En er kwam een eigen verhaal, van dat meisje dat niet bepaald gelovig is opgevoed.

Een verhaal gegrepen uit het leven in 2021...

“Nou ja”, zei ze: “ Jezus wordt wakker gaat ontbijten met cruesli,
dan moet hij naar school en praat daar met vrienden en vriendinnen.

Maar misschien moet de hele klas wel in quarantaine.

Als hij thuiskomt moet hij huiswerk maken en dan eten.

En weet je wat zijn lievelingstoetje is? Een wolkentoetje natuurlijk!”

Onze tijd... het perspectief van een kind van 11.

Maar wel van een kind voor wie Jezus een mens van vlees en bloed is,
met een heel duidelijk lijntje naar zijn Vader die ergens is... in de wolken misschien wel...

Zo naar God kijken, zo over Jezus spreken

Is zo'n kind nu gelovig of niet?

Het roept de vraag op wat gelovig zijn nu eigenlijk is, voor ons vandaag.

Vandaag vertelt Johannes ons het verhaal van Thomas, ongelovig of juist ten diepste gelovig.

Al eeuwenlang discussiëren Bijbelkenners en exegeten over Thomas.

Misschien is Thomas juist wel heel diepgelovig, teleurgesteld.

Zijn grote vriend, inspiratiebron en leidsman is weg, gekruisigd en opgestaan uit het graf.

Thomas voelt zich in de steek gelaten en trekt radeloos rond om hem te vinden.

Thomas laat zich niet opsluiten met vrienden die somber en sip bij elkaar zitten,
in een ruimte waar de ramen en deuren gesloten zijn.

Thomas zoekt zijn eigen weg....

Met zijn getuigenis over Thomas zet Johannes al zijn overtuigingskracht in:

Jezus is de Messias, op de wereld gekomen als Gods Zoon

Tot dan moest men Woorden in Oude boeken.

Met verhalen over een verre en afstandelijke God.

In Jezus laat God zich kennen in een mens, van vlees en bloed,
heel dichtbij, tastbaar zelfs, de Oude boeken worden Nieuw!

Jezus laat zich zien aan zijn vrienden en als Thomas er later ook bij is nodigt hij hem uit;

Zijn hele lijf mag Thomas inzetten, met zijn zintuigen mag hij zich overtuigen:

Hij hoort Jezus spreken, ziet hem met eigen ogen, en voelt zijn wonden die hem zijn toegebracht aan het kruis.

En dan is daar een heel bijzonder element in het verhaal.

De andere apostelen veroordelen Thomas niet, zij laten hem begaan,

Hier zat de eerste groep gelovigen bij elkaar, waarover de Handelingen ons vertellen...

De leerlingen van Jezus laten Thomas begaan,

geven hem de ruimte om op eigen manier

Geloof in de altijd blijvende aanwezigheid van Jezus te ervaren...

En Jezus wenst hun vrede... tot drie keer spreekt hij het uit

'Ik wens jullie vrede'.

Die wens tot vrede was er niet als een lege huls,

Vier woorden die je snel zegt om verder te gaan, over te gaan tot de orde van de dag.

Jezus wens heeft een diepe lading, er hoort iets bij:

Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn die ook vergeven,

Doe je dat niet, dan zijn ze niet vergeven.

Als Thomas zich met al zijn zintuigen heeft overtuigd dan wordt het uitgesproken:

Mijn Heer, Mijn God!

Thomas bevestigt het met overtuiging:

de Gezalfde, de Messias, Gods eigen Zoon werd een zoon van Mensen

Wij allemaal mogen leven in zijn naam,

Wij allemaal mogen zijn Vrede de wereld in brengen, voor alle mensen, gelovig of niet.

En dat kunnen wij, als wij dat Vredeswoord ook echt laten binnenkomen:

Ben bereid om elkaars zonden te vergeven.

Soms maakt de ander het ons heel moeilijk, vreselijk moeilijk

Een uitdaging van jewelste om dan dwars door al jouw pijn en verdriet heen,

de moed vindt om in de schoenen van een ander durft te gaan staan

en met wat afstand naar jezelf kijken....

Wij maken deel uit van een gemeenschap van mensen,

en altijd weer zullen we tegen onze moeilijkheden met de ander aanlopen

Een oud-collega kon genietend om een terrasje kijkend naar mensen,

Alsof het uit zijn tenen kwam zeggen:

“Wat heeft Onze Lieve Heer toch veel verschillende mensen gemaakt”

Een prachtig beeld,

als wij willen geloven dat ál die voorbijgangers Gods kinderen zijn,

niet meer of minder belangrijk dan ik zelf.

Hoe ze ook in elkaar zitten, wat ze ook in hun rugzak meedragen,

Of ze nu lief, vrolijk, enthousiast of irritant, angstig of bozig zijn.

Of ze nu geloven in God, of Allah of Brahma, of juist niet geloven..

“Onze Lieve Heer heeft ons allemaal gemaakt”

Het kan zomaar helpen om niet te snel met een oordeel klaar te staan, om verder te kijken dan je eigen neus lang is.

Om niet te makkelijk grote woorden te gebruiken, maar juist groot te zijn door een stapje terug te durven doen.

Mijn kleindochter legde mij uit dat je natuurlijk een kaarsje kunt aansteken
Voor mensen die ziek zijn of een moeilijk proefwerk hebben,
Maar ook voor mensen waar je een beetje een hekel aan hebt.
Het maakte mij stil

Want het was of hier de evangelietekst tot leven kwam:

Ik wens je vrede!

Geen lege huls, geen lege woorden...

Ik wens jou vrede. Woorden die zo iets betekenen als

Ik aanvaard ook jou als kind van God, hoe moeilijk ik het soms ook met jou heb.

Dat hele evangelie van vandaag is met één doel geschreven:

Jezus is Gods zoon, de Messias,

En God zoekt en roept ons om in zijn naam te leven.

Met al zijn overtuigingskracht spreekt Johannes ons heel direct aan:

Opdat **U** gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God

En opdat **U** door te geloven leeft door zijn naam.

Het gaat niet over de buurman, een collega, een verre vriend of een familielid...

Het gaat over ons, over **jou en mij**...

Zó persoonlijk maakt Jezus het hier ook:

Ik wens jullie vrede!!!!

Hij schonk ons de Heilige Geest opdat wij kunnen vergeven ...

Want als wij niet in staat zijn om de ander te vergeven,

Hoe zouden wij dan in vrede kunnen leven met onszelf?

Als dat lukt, dan kunnen de ramen en deuren open

En kunnen wij leven, opstaan en voluit leven,

Met onszelf en met elkaar. Zalig Pasen!

Slotgebed

God van leven, U wijst ons de weg die wij kunnen gaan om vrede te vinden.

Wij gaan onze eigen weg door het leven, met vallen en opstaan

Langs omwegen en over kronkelpaden

U blijft bij ons en trekt met ons mee,

Wordt nooit moe om ons de juiste weg te wijzen.

Ga met ons mee, zendt ons uit om uw vrede in onze wereld te verspreiden,

Opdat wij mensen zijn die leven zoals wij bidden.

Hoopvol verlangend naar licht en vrede.

Dat vragen wij u voor vandaag en tot in eeuwigheid. Amen.

Thea van Blitterswijk

part. o. praem